

VÖRÖS LOBOGÓ

AZ RKP ARAD VÁROSI ÉS RAJONI BIZOTTSÁGA,
A VÁROSI ÉS RAJONI NEPTANÁCS LAPJA

XXIII. évfolyam, 6968. szám | Csütörtök, 1967. augusztus 10. | 4. oldal, 25. bani

A fiatalok szakmai felkészültségének szüntelen tökéletesítése a KISZ alap-szervezetek tevékenységének egyik fő célkitűzése

A modern ipar feltételei között, a termelési feladatok teljesítésében, a gépek és berendezések hatékonyságának maximális kihasználásában, magas minőségű és műszaki színvonalon álló termékek gyártásában döntő szerepet tölt be a szakmai felkészültség foka.

Ebből kiindulva, a KISZ VIII. kongresszusa meghatározta: „Szervezetünk kötelessége, meghozza egyik legfontosabb kötelessége: növelni a fiatalok érdeklődését a szakmai felkészülés iránt, irányítani őket, hogy vegyenek részt a szaktanfolyamokon, s használják ki messzemenően az e célra rendelkezésükre bocsátott összes más eszközöket”.

A KISZ Központi Bizottságának folyó év januárjában megtartott plenárisa konkrét utasításokat adott az ilyen irányú tevékenység fokozása érdekében.

Az Arad városi KISZ-bizottság nagy figyelmet fordított a vállalatok és intézmények KISZ-bizottságainak, az alapszervezetek büroinak irányítására, hogy maradéktalanul kihasználják a fiatalok szakmai ismereteinek gyarapítását szolgáló legkülönbözőbb formákat, módszereket. Összefoglalva az elért eredményeket, számbavéve a városunk ifjúsági szervezetei által alkalmazott formákat időről időre felváltva — legelőször is — a szaktanfolyamokat, a szakmai továbbképző és specializáló tanfolyamokat, amelyek igen sok fiatalat öltenek fel.

Tudott dolog, hogy a szakmai iskolák, minden kedvező feltétel ellenére, nem tudják biztosítani valamennyi általános iskolai végzettsű fiatalok képzését, ezzel szemben a vállalatokban a beruházások mérete és a termelés volumenének gyors növekedése egyre több munkaadót igényel. Ezért egyes vállalatokban — mint a Szerszámgépgyár, a December 30. textilüzem, a Keszruhágyár, a Vörös Trikol, a Kaplafa- és cipőgyár, a TRCB, az ICIMB munkatelep stb. — az adminisztratív vezetői és a szak-szervezeti bizottságok közös összefoglaló tanfolyamokat szerveznek, melyeknek elvégzése után nagy számú segédmunkás fiatal kapott szakképzési bizonyítványt különböző mesterségekben. A KISZ-bizottságok a feladat komolyságához mérten gondoskodtak a fiatalok mozgósításáról, hogy minél nagyobb számban vegyenek részt az előadásokon s aztán is állandóan figyelemmel követték a látogatottságot, behatóan érdeklődtek, miként sajátítják el az elméleti és gyakorlati órákon tanultakat. Elmondhatjuk, hogy a tanfolyamokon résztvevő fiatalok többsége jó eredménnyel végezték s ma már jelentő-

sen hozzájárulnak munkatársaikkal vállalati, a tervfeladatok valóra-váltásához.

Azok számára, akik szakmai iskolában vagy más rövid tartamú tanfolyamokon szereztek meg a szakmai képzést, szükségessé vált továbbképző tanfolyamok szervezése, míg a magasabb képzettséggel rendelkező specializáló tanfolyamokon vehettek részt.

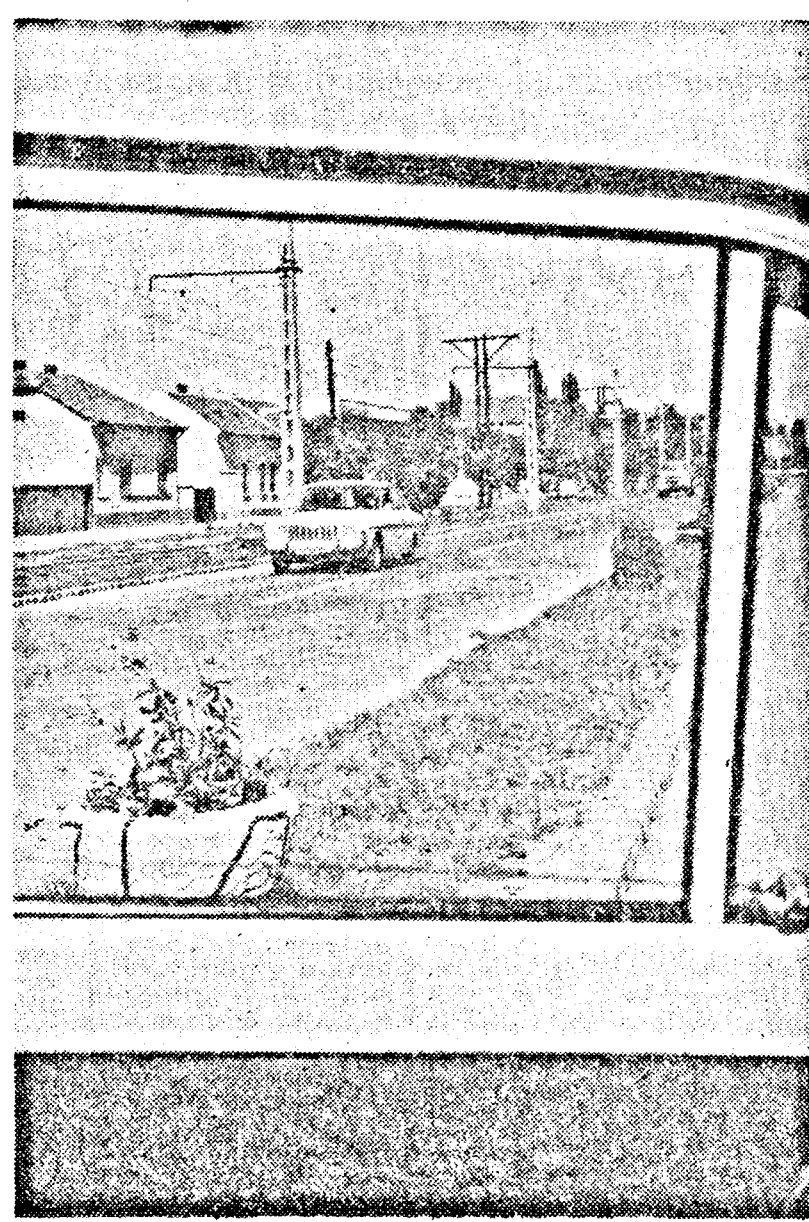
Szinte minden vállalatban szerveztek hasonló tanfolyamokat. Ezek közül is érdemes megemlíteni a vagongyári, a Teba textilgyári, a CFR-egységbeli, a December 30. textilüzemében, a Szerszámgépgyár, a Victoria órágyári tanfolyamokat. De amikor ezekről beszélünk, azt is el kell mondanunk, hogy az eredmények nem minden esetben feleltek meg a várakozásnak. Gyenge volt a látogatottság, a tematika sem változott az elmúlt évekhez viszonyítva, semmi újat sem hozott, nem csoda hát, ha a halga-

tók érdeklődése megcsappant. A Szerszámgépgyár II-es részlegén, az esztergámműhelyben például egy adott pillanatban a tanfolyam 30 résztvevője közül ketten jelentek meg az előadáson. Ezt látva, az illetékesek sürgős átszervezést eszközöltek a tematikában, a tananyag bemutatásában. Természetesen ezzel párhuzamosan az eredmények is javulás mutatkoztak.

A gyenge látogatottságot, valamint a gyakran felületesen dokumentált tematikát a KISZ-bizottságok is hibáztathatják. Először is azért, mert nem használják fel minden eszközt a megfelelő mozgósítás érdekében, a mesterek és a részvevőkre hagyva nem egyszer azoknak a ifjúságoknak a kiválasztását, akiknek szükségük van továbbképzésre, anélkül, hogy

BARABÁS LAJOS mérnök,
a városi KISZ-bizottság titkára

(Folytatása a 8. ik oldalon)

GÉPKOCSIVAL AZ AUREL VLAICU UTON.
(KELEN FERENC felvétele)

Miként látjuk el a mezőgazdasági termelőszövetkezeteket

A mezőgazdasági termelőszövetkezetek jó körülmények között és idejében történő műszaki-anyagi ellátottságától nagy mértékben függ az egységek gazdasági-pénzügyi tevékenységének alakulása. Már ebből is láthatjuk, hogy milyen jelentősége van annak, ha a szövetkezetek a megfelelő időben kapják meg és rendelkezhetnek azokkal az alapokkal, amelyek a termelés szüntelen növelését segítik elő.

A műszaki-anyagi terv legfontosabb mutatóit a műtrágya, gépek és felszerelések, építőanyagok, csereszámjegyek képezik. Felvetődik a kérdés: az elmúlt időszakban milyen mértékben látták el a mezőgazdasági egységeinket? Ezen a téren kétségtelenül még elég sok a tennivaló. Ugyanis a szövetkezetek önálló rendszerének bevezetése óta nem értük el a kívánt eredményeket. Az egységeknél nem biztosítottuk megfelelő mennyiségben a különböző anyagokat, gépeket.

Az év első negyedében figyelmünk különösen azoknak az anyagoknak a biztosítására összpontosítottunk, amelyek szükségesek voltak a szövetkezetek beruházási sikeres teljesítéséhez, mint: új agro-technikai létesítmények, talajjavítási munkálatok, üvegházak, stb. Azonban az olyan anyagokhoz, mint ablak-üveg, polietilén-fólia, stb.

később jutottak hozzá az egységek. S ebből kifolyólag később a melegegységek stb. elkészítése. Az említettek kivételével érkezett és nem a megrendelt mennyiségben a fűrészfűrész is. Ebből kifolyólag az egységeknek saját szállítóeszközökkel nagy távolságokról kellett beszerezniük az anyagokat, mint Lugos, Maros-Magyar Autó-nóm tartomány stb. Ami pedig a cementet, cserépet és más megrendelt építőanyagokat illeti, amelyeket nem lehet helyileg előállítani, az idén — a múlt évhez viszonyítva, amikor kevesebb építkezési irányoztak elő az egységek — igen korlátozott mennyiségben érkeztek. Meg kell mondani, hogy az anyagok sem kifogástalanok, ami jelentősen befolyásolta az építkezések minőségét és árát.

A mezőgazdasági termelőszövetkezetek műszaki-anyagi ellátásában észlelhető hiányosságok a rajoni Unió és az anyagellátó központ rajoni és tartományi szervei hiányos munkájának tulajdoníthatók. Így például az egységek anyag-szükségleti tervét nem készítették el alaposan, nem vették figyelembe a szövetkezetek reális termelési kapacitását. A tartományi anyagellátó központ pedig nem irányította kellőképpen az anyagokat, nem szorgalmazta a szállítóvállalatoknál a szerződött anyagok, gének és felszerelések leszállítását.

Azonban a különböző anyagokkal történő ellátásban észlelhető hiányosságok mezőgazdasági szövetkezeinknek is tulajdoníthatók. Előfordult, hogy a vezetőtanács megrendelt ilyen vagy olyan anyagot, gépet és felszerelést anélkül, hogy figyelembe vette volna az illető egység pénzügyi-gazdasági

Chivu Stoica, Románia Szocialista Köztársaság Államtanácsának elnöke fogadta az Olasz Köztársaság külügyminiszterét

Chivu Stoica, Románia Szocialista Köztársaság Államtanácsának elnöke szerda délután fogadta Amintore Fanfani, az Olasz Köztársaság külügyminiszterét.

A szíves légkörben lefolyt találkozó részt vett Grigore Gheorghiu-Budești, az Államtanács titkára, Cor-

neliu Mănescu külügyminiszter, Cornel Burtică, Románia olaszországi nagykövete.

Jelen volt Niccolo Moscato, Olaszország bukaresti nagykövete, Roberto Gaja, a politikai ügyek vezérigazgatója, Luigi Valdettaro della Rocchetta, a kulturális kapcsolatok helyettes vezérigazgatója.

Ion Gheorghe Maurer, a Minisztertanács elnöke fogadta Olaszország külügyminiszterét

Ion Gheorghe Maurer, Románia Szocialista Köztársaság Minisztertanácsának elnöke szerda délután fogadta Amintore Fanfani, Olaszország külügyminiszterét, aki a román kormány meghívására hivatalos látogatást tesz országunkban.

Az államférfiak ez alkalommal megtárgyaltak számos közös érdekű kérdést a Románia és Olaszország közötti kapcsolatok jelenlegi stádiumával és távlatival kapcsolatban, továbbá megvizsgálták a jelenlegi nemzetközi helyzet egyes vonatkozásait.

A szíves légkörben lefolyt megbeszélésen részt vett Corneliu Mănescu külügyminiszter, Vasile Sandru külügyminiszter-helyettes, Mircea Bălanescu nagykövet, külügyminisztériumi igazgató, Cornel Burtică, Románia nagykövete Olaszországban.

Jelen volt Niccolo Moscato, Olaszország bukaresti nagykövete, Roberto Gaja, a politikai ügyek vezérigazgatója, Luigi Valdettaro della Rocchetta, a kulturális kapcsolatok helyettes vezérigazgatója és az olasz külügyminiszter kíséretében lévő más olasz hivatalos személyek.

A Minisztertanács elnöke ezután ebédet adott Olaszország külügyminiszterének tiszteletére.

Amintore Fanfani folytatja látogatását országunkban

Amintore Fanfani olasz külügyminiszter és a kíséretében lévő hivatalos személyek, folytatva látogatásukat országunkban, szerda délután a Prahova völgyébe utaztak.

Az olasz vendégek utközben megálltak a brazil-i köolajfinomítónál, ahol Nicolae Mărculescu mérnök, köolajipari minisztériumi vezérigazgató és Bujor Olteanu mérnök, a köolajfinomító vezérigazgatója fogadta őket.

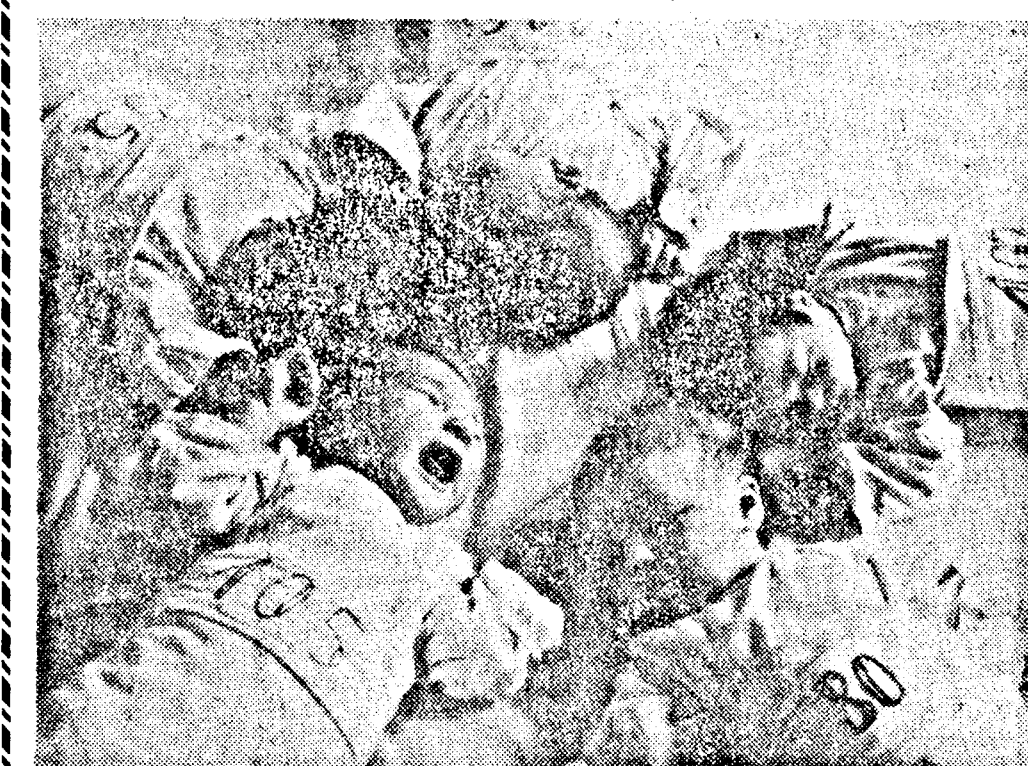
Megtekintették az atmoszférikus és vákuumleparló berendezéseket, a katalitikus reformáló komplexumot és az új katalitikus krakkoló berendezéseket.

A látogatás végén Olaszország külügyminisztere beirta nevét a köolajfinomító emlékkönyvébe, köszönetet mondott a szíves fogadtatásért és gratulált a finomított munkaközösségnek a termelésben elért eredményekhez, újabb sikereket kívánva a munkásoknak, technikusoknak és mérnöknek tevékenységükhöz.

PASCALIU VASILE
az mtsz-ek rajoni szövetségének osztályvezetője

MILYEN IDŐ VÁRHATÓ?

Az Aradi Meteorológiai Intézet jelenti: Ma, augusztus 10-én meleg idő. Napközben felhőzetvonulások, amikor — főleg a hegyvidékeken — kisebb eső, záporos lehetséges, amit elektromos kisülés kísér. Mérsékelt déli szél. A hőmérséklet emelkedik. A legmagasabb nappali hőmérséklet 28–32, a legalacsonyabb éjszakai hőmérséklet pedig 16 és 20 fok között váltakozik.

JOVENDONK
„SZELROZSA-
JA”

Ember születik

tünk, lépcsők meredélye visz fel az első majd a második emeletre — olyan helyen járok, ahova avataltam férfi bába csak igen-igen ritkán tévedhet. Forgatom a kezemben az egyik nővértől kapott tejfehér gézölt szabott maszkot és közben az orvost figyelem, hogy elcsessem: miként is kellene azt a szájam elé kótni?

Közben pedig fülelek, mert a főorvos elvtárs a kórház életéről, munkájáról, örömeikről gondolkodik. Egy gólyahír: ottlétünk napján nem kevesebb mint száznegyvenkét újszülött „lakik” a kórház piroses fedele alatt, a beutalt mamák száma pedig jóval meghaladja a csecsemőkét. Igaz, hogy a felöltött számára szolgáló ágynemű anárnya az utóbbi időben több mint kétszeresére emelkedett, de tennivaló még ezután is bőven akad.

A száznegyvenketedik

Cápátin doktor egyenletes, halk szavát hallgatom és valahol, tudatom rejtejt berkeibe befészkel magát a csodálót: ime, egy ember, aki a kimerítő éjszakai ügyelet után is oly friss, oly mozgékony, mint a hajnali harmat.

Bejárjuk a felvételi rendelőt, valamint a szomszédos helyiségeket, ahol az első áttekintő vizsgálatokat

hajtják végre a beutaltakon, megtekintjük a földszinti orvosi-egységügyi berendezéseket, felszereléseket és a szülőszobákat. Nagyon lélekem, nem adódik alkalmam arra, hogy az itt lezajló nagyszerű, ugyszólván fennsleges folyamat pillanatainak tanuja legyek, de Zola, Gorkij és a világirodalom más nagyjai után miként is foghatnék hozzá annak szavakbafoglalásához?

Megdöbben az operációs terem némasága, főként ha arra gondolok, hogy néhány órával ezelőtt itt császármetszést végeztek valamelyik fiatalasszonyon. Most csendes, kihalt minden, de az asztal hóhérral huzatalt letakarva, a csillagó műszerek pedig sterilien várakoznak; ki tudná megmondani, mikor érkeznek el a pillanat, amikor ismét szükség lesz rájuk?

Az egyik kórteremben belenézek Bogdanuc Dita mély, a kiáltás-fájdalomtól még megtört, mégis csillogó szemébe. Látogatásunk előtt hetven perccel adott életet Angelicának. Azóta nem szállt a gólya az épület kéményére, ám itt sohasem tudni, hogy meddig.

Az első reggeli

Aztán oda megyünk ahol egy jókora díonál nem nagyobb, mégis hihetetlenül erőteljes öklöcskék döngöttek az imént elnyert élet kapuját. Mivel az óra mutatója reggeli nyolc és kilenc között suhan

előre, lassan, észrevétlenül, akár az árnyék, a zsigorban, erőteljesen követő kicsinyeket étkészre készítik elő. Sokuk életében ez az első reggeli. Vannak olyanok, akikért a fenéjükre mamák fehér maszkkal a szájukon személyesen jönnek el, legtöbbjük azonban nesztelenül gördülő kocsin „szállítják ágyhoz” a nővérek. A kicsinyek karjára kötött érmén, csakugy mint a mamákén, ott a szám, amely egyébként a patyolatizista pólyán is olvasható.

A koraszülötteket ugynevezett inkubátorokban melengetik, korszerű orvosi felszerelésekkel ellenőrzik életműködésüket, teremtik meg számukra a fejlődéshez legmegfelelőbb körülményeket, táplálják őket. Csodálatos világ ez, az embernek szinte az az érzése, hogy ha valamivel jobban tudna koncentrálni még a termőföldben sarjadt magvak persénét is meghallaná. Oly közel van itt minden az élet forrásához!

A csöcségekre várakozó mamák egymással szembe fordított tekintetben ezekben a percekben, csak akkor enged fel a feszültség, amikor szélesre tárul az ajtó és begördül rajta a pólya-töltékkel megrakott kocsi. Kedves kismamák, nincs ok az izgalomra, rögtön itt lesznek, addigis élvezétek ezeket a csendes, tiszta kórtermeknek a nyugalmat, ahova a telefonkészülékek „lopják be” otthonlétük szeretett hangját és az egyetlen éjjeliszekrényről sem hiányzó virágcsokrok a szerelmes, hazaváró üzenetét!

KASA JANOS

(Folytatása a 5. oldalon)

Csendes délelőtt

szóra érdemes

Kedd délelőtt. Az utcák, üzletek forgalmából, a zsúfolt 6-os számú autóbusszról és ezernyi apró jéltől is tudnivaló, hogy kedd van. A tartományi könyvtár a maga megszokott hétköznapiját éli. Itt nem lehet külső jelekből ennek a napnak sajátos voltára utalni. Igaz, előfordult itt is ilyen, de az inkább a hét vége felé, a pihenőnapok táján van így. Máskor többnyire a megszokott ritmus uralkodik a könyvtárban. Naponta sok kötet talál gazdára a polcokon sorakozó könyvek közül. De soknak nincs is ideje „helyet foglalni” ott, csak úgy kézről-kézre

járva cserélnék gazdát. Így megy ez naponta megállás nélkül. A könyvek vándorolnak, új bejegyzések kerülnek a kartotékokra. Persze, amíg a szolgálatos könyvtáros végez a formázásokkal, addig várni kell egy kicsit. Szerencsére, gondoltak erre az illetékesek is, mert néhány székelt helyezett el a várakozás perceinek megkönnyítésére.

Mint mondtam, kevesen voltak ezen a délelőttön a könyvtár-

ban. Egy fiatal házaspár — a leendő hímama is a széken várta, amíg férje táskára való olvasmányt kölcsönzött — indulófényben rendezte a könyveket. Három cseréltek még olvasmányt, három fiatal leány. Epp ok álltak az ablak előtt. Utánuk érkezett az öszi-ja, idős néni. Türelmesen leült, várta, hogy sorra kerüljön.

A könyvtáros az egyik fiatal leányhoz fordult:

— Akar valamit li-

ráileanulni? Olvasta az Adela-t?

S minthogy beleegyezést választ kap, már jegyzi is. A másik ablaknál — ez van közelebb a nőihez — még tart a keresés. Majd az idős asszony a távozó kislány helyébe lép. Visszaadja a régi könyveket, s ujjakat kéri.

Semmi kifogásolni való, szabályos, mondhatnók nagyon is paragrafus szerinti kiszolgálás. Mindenki érkezési sorrendben jutott a kívánt „szákmányhoz”. Mégis, nem lett volna helyesebb „soronkivül” előreengedni a néni?

Margittai Erzsébet

Gólyahír

Különös hatással van rám a kórházak hóférré, gyógyszerillattól átítatott levegője. Ezuttal talán még a szokásosnál is jobban megilletődöm, amint átlépek ennek a November 7. utcai épületnek a küszöbét. Keressék valakit, aki „kézen fogna” és eligazítana ennek a számmal oly ismeretlen világnak a labirintusában, amelyet a szótár Szülészeti Klinikának nevez. Hej, de pöttömnyi gyermeknek tudjuk magunkat érezni mi, férfiak, ha véletlenül bepillantunk a terem és természetadta műhelyének titkai-iba. Esküszöm, régen nem éreztem magam ilyen parányinak, ilyen jelentéktelennek, mint itt, ebben a pillanatban. Magam sem tudom, miként igazodnék el, ha nem siet a segítségemre Cápátin Emilian doktor, a klinika vezetőőorvosa.

Igy indultunk neki a kétemeletes épületnek, ahol reményteljes kismamák várnak remegő szívvel a nagy csodára, ahol fáradhatatlan kezek aranyozzák be a csecsemők létének első napjait.

Makulátlan ajtók nyílnak ki előttünk és csukódnak be mögöt-

